

Virak og ballade i Café Smilet

Mandag d. 1. oktober havde vi besøg af Live Art Danmark, der opførte Virak Revy i Café Smilet i Møllehuset. Vi i Kastanjehusene havde spurgt om Møllehuset ville lægge hus til – dels fordi de har bedre plads end os for tiden, dels fordi vi har spændende, spirende planer om et tættere samarbejde om kulturoplevelser med både Møllehuset og de øvrige plejehjem i De Gamles By. I kommer til at høre mere!

Virak Revy har ikke meget at gøre med det, vi normalt forstår ved 'revy', hvor sangene er det store omdrejningspunkt. Men så alligevel: det underholdende, engagerende format med små selvstændige 'numre' uden en gennemgående handling, som der normalt er i teatret, er det samme. I Virak Revyen er omdrejningspunktet performancekunst, og revyen består i, at vi alle er optrædende og sammen og på skift genopfører kunst-handlinger fra performance-kunstens historie. Handlinger som den enkelte kunstner har nedfældet som en slags 'opskrift'.

Og vi skal da ellers love for at vi selv fik mulighed for at prøve kræfter med kunstarten, da vi blev inviteret til bl.a. at fortælle om vores sko (et værk af Alison Knowles), til at synge fællessang med hver vores selvvalgte melodi (også Alison Knowles), lave en lydskulptur med instrumenter (Marcel Duchamp), forvandle et dannebrogflag til et svensk flag – og drikke Carlsberg til (Bengt af Klintberg), tænde en tændstik og se på, mens den går ud (Yoko Ono) og støvsuge hattene af vores værter (Jean Dupuy: "Goddag mine damer og herrer").

Der var både højt humør og grin i salen, men også en del hovedrysten, hvilket man må forestille sig også var tilfældet dengang i 60'erne, da performancekunstens for alvor slog igennem. Og alle reaktioner er velkomne, for performan-

ce-kunstens formål at undersøge ting, vi tager for givet og pirke til vores vante begreber om verden – uanset om det drejer sig om en helt dagligdags handling som at stryge en tændstik, eller vores forestilling om hvornår lyde kan kategoriseres som 'musik'. Så måske blev vi en lille smule klogere denne eftermiddag - ikke kun på performancekunst, men også på hvem vi selv er i mødet med en kunst, der ikke er tænkt til at behage os, men som skaber en værre virak!

Vagn udfører Yoko Onos værk: "Tænd en tændstik og betragt den til den går ud" (1955)

Herover er det Musical Sculpture (1913) af Marcel Duchamp, med bl.a. Ulla Liv på ukulele og Esther på legetøjs-moptorsav!

FAKTABOKS

Virak Revy
 VIRAK er et anagram for ARKIV – nemlig det store arkiv af "performanceopskrifter", der også kaldes "event scores" i kunsthistorien. Kunstnere har nedskrevet event scores siden begyndelsen af det 20. århundrede, men formatet var især populært i Fluxusbevægelsen i 1960'ernes New York. I Danmark blev kunstformen praktiseret af Henning Christiansen, Eric Andersen og Poul Gernes, med besøg af blandt andre den svenske Bengt af Klintberg.

Live Art Danmark
 Live Art Danmark blev grundlagt i 2004 af Ellen Friis og Henrik Vestergaard. LAD arbejder med visning, dokumentation og produktion af performancekunst i samarbejde med museer og teatre i hele Danmark og internationalt. Samarbejdspartnere er Folketeatret, Copenhagen Contemporary, ARKEN, Teater Nordkraft, og mange flere. LAD modtager driftstøtte fra Statens Kunstfond. Læs mere her: www.liveart.dk

Til venstre er det Peter fra F-huset, og herover Else fra F-huset, der fortæller om deres ungdoms sko (Alison Knowles: Shoe of Your Choice)

Til venstre er det Vagn, der udfører Yoko Onos værk: "Tænd en tændstik og betragt den til den går ud" (1955). Ovenover er det kultur- og aktivtetsiværksættere Celeste og Elise, der støvsuger hattene af duoen Henrik Vestergaard Friis og Ellen Friis fra Live Art Danmark (Jean Dupuy: "God-dag mine damer og herrer")

Afdøde

Inger Margrethe Mørup

* 12. september 1933

† 17. oktober 2021

Tak for alt